

Spm. nr. S 1161

22) Til fødevareministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren oplyse, hvad regeringen på mødet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 8. december 2003 har gjort for at efterleve folketingsbeslutning nr. B 6 fra den 27. maj 2003, herunder navnlig i sagen om ansøgning om tilladelse til markedsføring af sukkermais af genetisk modificeret majs Bt11?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Ritzaus Bureau den 5. december 2003 vil Kommissionen forsøge at føre sagen igennem på komitémødet mandag den 8. december 2003. Alt må naturligvis gøres for at bremse dette forsøg på at underløbe moratoriet. I øvrigt henvises til beskrivelsen af sagen i Europaudvalgets alm. del bilag 133 (2003-04).

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 96: Forslag til lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 26/11 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Birthe Rønn Hornbech (V):**

Jeg afslører formentlig ikke nogen hemmelighed, når jeg på Venstres vegne meddeler, at Venstre kan medvirke til dette forslag om det, vi i Venstre kalder en retssikkerhedslov.

Det er jo sådan i dag, at der mangler retsgarantier på det område, vi her taler om, nemlig tvangsindgreb. Hvis politiet skal efterforske og foretage tvangsindgreb, er der en lang række spilleregler i retsplejeloven om, hvordan der skal efterforskes, hvordan der skal rejses tiltale, og hvordan der kan foretages tvangsindgreb. Når der er tale om, at forvaltningsmyndigheden skal træffe en afgørelse, er der en lang række

spilleregler for, hvilke regler man skal imødekomme.

Når det drejer sig om tvangsindgreb fra forvaltningsmyndighedens side eller det, man i politiet kalder særmyndighederne, er der ikke nogen lovbestemmelser. Der er ikke nogen spilleregler, ud over hvad der findes i de cirkulærer og bekendtgørelser, som er kommet efter pres fra Venstre i årenes løb, i de svar fra ministre, som efter pres fra Venstre i årenes løb er kommet igennem forskellige udvalg. Så er der retsgrundlaget, almindelige retsstandarder, og endelig er der nogle regler i menneskerettighedskonventionen.

Ud fra det kunne man jo forestille sig, at der for længst var kommet en retssikkerhedslov for dette område, vi her taler om. Vi har i en årrække efterlyst spilleregler på dette område, og det er selvfølgelig meget tilfredsstillende, at vi nu endelig får det, men det er meget sent.

Det drejer sig for Venstre om borgernes og virksomhedernes retssikkerhed. At der ligesom i forvaltningsretten og strafferetsplejen også her, hvor det drejer sig om tvangsindgreb, er en slags retsplejelov, en lov for, hvordan særmyndighederne skal agere.

Det er klart, at retssikkerhed altid er en afvejning mellem en række hensyn. Det er ofte, og det er det her, en afvejning mellem borgernes og virksomhedens retssikkerhed på den ene side over for retshåndhævelsen og altså myndighedernes hjemmel på den anden side.

Fundamentalt er f.eks. reglerne om selvinkriminering, som følger af menneskerettighedskonventionen. Man må gå ud fra, at særmyndighederne for længst har fulgt det. Og nu bliver den stadfæstet i en lov om spilleregler. Det burde ikke give noget ekstra arbejde. Hvis det giver ekstra arbejde for nogle myndigheder, er det altså, fordi man ikke har fulgt menneskerettighedskonventionen.

Der er fastsat nogle regler om varsling. Vi har fået at vide, at de fleste myndigheder i forvejen varsler i de fleste sager, også fordi det er mest praktisk, så de, der kan svare på myndighedernes spørgsmål, er til stede. Der er så en meget væsentlig undtagelse: hvis øjemedet forspildes, skal der ikke varsles.

Der er to områder, som jeg særlig vil fremhæve her, som jeg mener at vi skal diskutere i udvalget, nemlig arbejdsmiljø og arbejdsulykker og hele levnedsmiddelområdet.

Det siger sig selv, at retssikkerheden for en erhvervsvirksomhed naturligvis ikke er vigtigere